

Publicerad 2009-07-23 00:38 av TjejenSomGråterTyst

Uppföljare till "Hej då flickan"

Även denna i tredje person.

☐På väg☐

Saknaden av dig dras genom flickans hår

Hjärtat bultar allt långsammare på vägen där hon går

Trånar efter all din närgång

Färden för flickan är väldigt lång

Stjärnorna lyser på himmelen svart

Hon har nu vandrat i en hel natt

Benen är trötta och ögonen skriker

Flickan känner sakta hur kroppen henne sviker

Men hon tänker inte låta små saker henne hindra

För du fick hennes sorgsna ögon att tindra

Du öppnade ett fönster och stängde mörkrets port

Flickan kunde le på grund av det du gjort

Men du gav dig av och lämnade henne kvar

Allt hon kräver nu är några ynka svar

Varför lämnade du henne med ett hjärta som skriker ditt namn

När den arma tösen inte ens får ligga trygg i din famn

Hur kunde du gå ifrån när du är allt hon har

Hennes högsta och enda önskan är att ni blir ett par

Var allt ni hade bara ett spel

En enstaka lek som fick dig kännas hel

Hur kunde du väcka henne till liv

För att sedan vandra ifrån med högljudda kliv

Ett svek hon trots allt ser förbi

Eftersom du fick henne att känna sig fri

Hon vandrar med sin nalle, tass i hand

Flickan ska nu gå från land till land

Bär på hela sitt liv i en rygga

Slår sig på armen för att slå bort varje mygga

Tittar på blommorna som är spridda omkring

Och sedan på silverkedjan med din ring

Kramar den hårt och pussar den med

Kollar på alla bilar och kikar upp i vartenda träd

Vänta du bara, snart är jag hos dig åter

Yttrar flickan och glädjegråter

Men ack lyckan verkade bara vara ett tag

För flickan hittades död på vägen nästa dag

Flickan kom till himlen med nallen i sin famn

Besviken och sorgsen begav hon sig till er hamn

Lät tårarna rinna och hoppet dö ut

Inte kunde hon ana att lidandet kvickt skulle ta slut

Hon tittade upp och började genast le

För vem om inte du var det hon fick se

Hon slängde sig i dina armar och kramade hårt

Du höll om henne och viskade förlåt

Berättade att du hade gett dig tillbaka

För att finna den enda flicka du nånsin sakna

På vägen så hittade du hennes kropp

Högg dig med kniven så hjärtat sa stopp

Du kunde tydligen inte fortsätta lida

Flickan ville du ha vid din sida

Så du gav upp ditt liv för att vara henne nära

Vad kan man yttra, ni båda är kära

Bor i himlen, ett lyckligt par
Och flickan behöver inte längre treva
För hon fick på sina frågor ett svar
Att det är för henne du skulle leva

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TjejenSomGråterTyst med Poeter.se id #20097 innehar upphovsrätten